

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventpils ielā 16 19
Tālrunis 16 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 152 (1888)

Trešdien, 1956. g. 26. decembrī

12. gads

Drīz sāksies festivala pirmais posms

Daudzveidība koncertu un citu priekšnesumu programās, kas panākta rajona mākslinieciskās pašdarbības kolektīvos, gatavojoties Vissavienības jaunatnes festivalam, radīst skatītāju dzīvāku interesi par pašdarbību, sekmējusi kolektīvu skaitlisko pieaugumu, jaunu koru, deju kolektīvu, estrādes ansambļu, agitbrigāžu izveidošanos. Pēc festivala ieskaņu koncerta septembrī Kuldīgā noorganizējušies jauni pašdarbības kolektīvi Kuldīgas MTS, MRS, Imantas, Kurmāles, Ievukalnu un citos ciemos.

Visiem zināma patiesība, ka mākslinieciskā pašdarbība labāk izveidota kolektīvos, kur ciema padomju izpildu komiteju un kolchozu priekšsēdētāji atbalsta pulciņu darbu, atvēr lidzekļus vajadzīgām skatuves iekārtojumam, tērpiem un citām pulciņu vajadzībām. Tas ir Rendas ciema kolchozos „Uzvara” un „Sarkanais karogs”, kolchozos „Imanta” un „Leņina” vārdā nosauktajā, kur par kultorgrupu strādā Ž. Pileģis un T. Vāce, saņemot pastāvīgu palīdzību no kolchozu vadības. Tādēļ kultūras darbā te redzami arī labi sasniegumi. Pašdarbības kolektīvus atbalsta arī ciemu padomes Rumbas un Sudrabkalnu ciemos.

Turpretim velti šādu atbalstu meklēt Induļa ciema padomē. Ciema padomes priekšsēdētājam b. Melderim kultūras darbs rūp visai maz. Ciema tautas nama pašdarbība apstāst. Lauksaimniecības arteļa „Boļševiks” valde par kultūras darbu uzlabošanu kolchozā nedomā. Nevarība iegrimis arī ciema tautas nama vadītājs b. Vitols, kas cenšas šo pulciņu darba apstākumu izskaidrot ar dažādiem „objektīviem” iemesliem. Pasīvi kļuvuši pašdarbības kolektīvi Kursas un Kabilas ciemu tautas namos.

Vissavienības jaunatnes festivals jau pie durvīm. Janvārī sāksies festivala pirmais posms rajona ciemos. Šajā kārtā 1957. gada pirmajos divos mēnešos vērtēšanas komisiju priekšā stāties ciemu tautas namu un kolchozu pašdarbības kolektīvi un individuālie izpildītāji. Vērtējot viņu sasniegumus, labākos kolektīvus, dalīstājus un solistus izvirzīs uz rajona festivala noslēguma sarīkojumu, kas paredzēts aprīļa mēneša pirmajā pusē.

Rajona komjaunatnes komitejai, rajona festivala orgkomitejai un Kultūras nodaļai jau tagad labi jāapsver un jāizplāno visi organizatoriskie pasākumi attiecībā uz festivalu. Pašdarbības pulciņiem nepieciešami metodiski norādījumi, pastāvīga kontrole un palīdzība. Vietējo partijas, padomju un komjaunatnes organizāciju plenārkuršs diemžēl nālgē atkal, paldzot atriešināt jautājumus, kas kavē sekmīgu sagatavošanos festivalam.

Nedrīkst izlaist no redzes loka arī pašdarbības kolektīvu Alsungas draudzes ciematā, Basu, Grāveru, Kraumaņu un Edoles ciemos, kur ir vairāki spēcīgi dramatiskie un deju kolektīvi, dziesmu ansambļi, talantīgi individuālie izpildītāji.

Iestāžu un kolchozu vadītājiem, ka arī arodorganizācijām gada beigās lietderīgi jāizlēto lidzekļus kultūras vajadzībām, pirmām kārtām nodrošinot nepieciešamo materiālo atbalstu festivala dalībniekiem, uzlabojot klubu un skatuves iekārtu, iegādājoties tērpus, muzikas instrumentus, lai kolektīviem visā pilnībā varētu parādīt savus sasniegumus pašdarbībā, lai 1957. gada festivala noslēguma sarīkojumus būtu jauns kāpinājums rajona kultūras augšupejai.

Inventars uzskaitīts

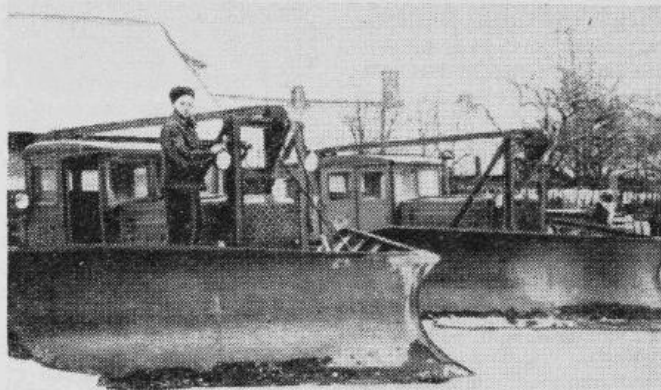
Gatavojoties gada noslēgumam, Molotova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa valde jau pagājušajā mēnesī valdes sēdē apstiprināja inventarizācijas komisiju 5 cilvēku sastāvā. Šī mēneša sākumā inventarizācijas komisija uzsāka darbu brigādēs, uzskaitī-

tot lauksaimniecības inventāru, kas jau iepriekš tika savākts vienkopus. Tagad visās brigādēs inventars uzskaitīts. Par nolietoto inventāru komisija sastādīja aktus.

Pašreiz inventarizācijas komisija uzsākusi pārbaudes brigāžu noliktavās. M. Roga

Jauna tehnika

Ik gadus palielinājas Kuldīgas MRS mašīnu parks. Pēdējā laikā ir saņemtas vairākas jaunas automašīnas, dīzeļtraktori koku trelēšanai un ceļu attīrīšanai no sniega.

Attēlā: jauni traktori sniega tīrīšanai.

Traktoru remonts veicas sekmīgi

Sekmīgi traktoru remontus veic Kabilas MTS remontdarbības un traktoristu kolektīvs. Šinīs dienās pabeigs ceturksnā plānā paredzēto 17 dažādu marku traktoru remontu. Līdz 24. decembrim bija izremontēti 14 traktori. Decembra pēdējās dienās remontētāji apņēmies virs plāna izremontēt vismaz divus traktorus.

Traktorus remontē pēc mezglu metodes. Labi strādā traktorists b. Bergmanis, brigadieris b. Raģis, elektrometinātājs b. Štrāls, b. Daugavietis un daudzi citi.

A. Ciniš

Stāties ierindā jauna veida drenu cauruļu apdedzināšanas ceplis

Mūsu kolchozos izvirzīti lieli uzdevumi meliorācijas darbos, veltot sevišķu vērību slēgtās drenāžas izbūvei. Piemēram, no 1956. gada līdz 1960. gadam ar slēgto drenāžu jānosusina pārpurvolās zemes vairāk nekā visā buržuāziskās Latvijas pastāvēšanas laikā kopā. Minētā uzdevuma veikšanai nepieciešams pietiekams daudzums labas kvalitātes māla drenu cauruļu. Lai palielinātu šādu drenu cauruļu ražošanu, rajona rūpniecības kombināts nesēn pabe-

dza jauna veida cepla būvi drenu cauruļu ražošanai.

Jāatzīmē, ka šāda veida ceplis ir pirmais mūsu republikā. Šinī gadā jau ceplis dod pirmo produkciju.

Jaunizbūvētā cepla priekšrocības ir tādas, ka šeit drenu apdedzināšana notiek nepārtraukti. Kā kurināmo ceplī izmanto kūdras vai zāģu skaidas, kas dod lielu kurināmā ekonomiju un pazemina produkcijas pašizmaksu. Apdedzinot drenu caurules, vien-

laikus tiek apdedzināti arī ķieģeļi.

Līdz šim drenu caurules ražoja vairākos ceļos — Kallīkos, Padūrē un Ivandē. Tas ļoti traucēja darbu mehanizāciju, kā arī stiprā mērā ietekmēja cauruļu kvalitāti. Ar jaunā cepla izbūvi šie trūkumi novērsti un drenu caurules ražos ne tikai mūsu rajona vajadzībām, bet daļu varēs arī pārdot kaimiņu rajonu kolchoziem. Dz. Volts,

rajona izpildu komitejas vietējās saimniecības nodaļas vadītāja v.

Rumbas ciemā rosīgi gatavojas festivalam

Festivals — šis vārds rada pacilātību katra jaunieša sirdī. Un kā gan nē — tie būs plaši un vispusīgi jaunatnes svētki. Tuvojoties festivalam, Rumbas ciema pašdarbības kolektīvos valda arvien lielāka rosme. Decembra sākumā Mičurina vārdā nosauktā kolchoza deju kolektīvs kopā ar Molotova vārdā nosauktā kolchoza pašdarbības komiteju izbrauca ar priekšnesumiem uz Skrundas rajona Raņķu ciemu. Neilgā laikā Mičurina vārdā nosauktā kolchoza pašdarbības sarīkoja 2 jauniešu vakarus. Uz kārtējiem mēģinājumiem divas reizes nedēļā kolchoza klubā pulcējas jaunieši — tautisko deju kolektīva dalībnieki. Iestudētas ir „Ukrāņu dejas”, „Moldavu dejas”, „Jūrnieku dejas”, „Gucūļu dejas” un „Poljanka”. Mēģinājumos mācās arvien jaunās dejas un noslīpē apgūtās. Pēdējā laikā dalībnieku skaits ir audzis. Jaunieši dejas mācās ar lielu patiku, neskatoties uz to, ka diena pavadīta centīgā darbā lopus novietnē vai tirumā un ka dažām līdz klubam vakaros jāmēro krietns ceļa gabals. Mēģinājumos nekad neiztrūkst II kompleksās

brigades jaunieši I. Mēnese un Z. Kesenfelde, kuras ir pirmrindnieces ražošanas darbā. Aktīvs dalībnieks ir arī III kompleksās brigades brigadieris komjaunietis Arvīds Pētersons, kurš divas reizes nedēļā mēro tālo ceļa gabalu līdz kolchoza klubam. Līdz ar viņu uz mēģinājumiem ierodas III kompleksās brigades laukopis Krišs Kesenfelds, komjaunietis Velts Bērziņš no palīgsaimniecības „Dīnāži”. Arī Velts neattur tālais ceļa gabals, kas jāmēro pēc darba dienas.

Bez deju kolektīva rosīgi darbojas dramatiskais pulciņš, kurš pašlaik iestudē G. Priedes lugu „Lai arī rudens”. Rumbas ciema padomes telpās divas reizes nedēļā notiek lugas mēģinājumi režisora b. Liepiņa vadībā.

Arī citu Rumbas ciema kolchozu pašdarbības kolektīvos norit spraigs darbs. Molotova vārdā nosauktajā kolchozā darbojas deju kolektīvs un dramatiskais pulciņš. Dramatiskā pulciņa dalībnieki iestudējuši 2 viencēlienus — A. Vilka „Sapnis nomodā” un

M. Salnājas „Kailais koks”. Pašlaik pašdarbnieki iestudē R. Blaumaņa lugu „Trīnes grēki” un viencēlienu „Spalviņi un Celmiņi”. Šī kolchoza pašdarbnieki viesojušies Mičurina vārdā nosauktā kolchoza klubā, Induļa, Abavas un Imantas ciemos.

Kolchoza „Kopdarbība” dramatiskais pulciņš iestudējis V. Solodara lugu „Ceriņu dārzā”, ar kuru tie jau viesojušies Mičurina vārdā nosauktā kolchoza klubā un Vārmās tautas namā.

Neskatoties uz to, ka pašdarbnieku skaits ir audzis, vēl vairāki jaunieši nepiedalās pašdarbības pulciņos. Piedalīties lielo svētku — festivala sagatavošanā ir ikviena jaunieša pienākums.

Tikai kopēja, visas jaunatnes neatlaidīga darba rezultātā varēsim teikt: „Festivalam esam gatavi!”

V. Zudīns,
Rumbas ciema padomes
priekšsēdētāja

Komjaunatnes dzīve

RUNAS UN DARBI

Kuldīgas tūku fabrikas komjaunieši, kuru rindās apvienoti 39 jaunieši, savu pārskatu un vēlēšanu sapulci ievadīja ar jaunu biedru uzņemšanu. Pasākums nav slikts, pat ieteicams.

Lūk, uz tribīnes uzņāk jaunie Marija Kuzmina. Meitenei vēl tikai 15 gadu. Kad sekretare lūdza pastāstīt autobiografiju, viņa nosarkst un apjūk. Var redzēt, ka Marijai šādas auditorijas priekšā jārunā pirmo reizi. Taču komjaunieši tajā vietā, lai uzmundrinātu savu jauno biedru, izmet visādas replikas. — Kāda nesagatavota, vai smaidīt izgājusi, — smiedamās no zāles iesaucas komjauniete Burļeva. Vēl kāds iesaucas: — Kā tev nav kauna nemācīties. Šādas tirdišanas nobeigumā komjauniete Ozoliņa ierosina, ka pagaidām uzņemšanu vajag atlikt, jo meitene neesot sagatavota. Ne mazāka tirdišana un replikas no komjauniešiem bija jādzird arī Taisai Fominai. Te komjauniešiem dērt atgādināt, ka ne jau jauniešiem bija tik nesagatavotas, kā viņi ar nevajadzīgām replikām tās apmulsināja. Tāda uzņemšana jaunajiem komjauniešiem deva sliktu priekšstatu par uzņēmējiem pašiem.

Kad šāda jauno biedru uzņemšana bija pabeigta, vārdu atskaites ziņojumam deva komjaunatnes organizācijas

sekretarei b. Muromskai. Viņa ziņoja, ka notikušas 10 komjauniešu sapulces, 8 komitejas sēdes. Tajās runāts par komjauniešu mācībām, darbu un citiem jautājumiem. Sākoties debatēm, nācās dzirdēt lielu komjauniešu izbrīnu. Vairums apgalvo, ka pēdējo 4 mēnešu laikā nav notikusi neviena komjauniešu sapulce, bet visā pārskata periodā vairāk par četrām neviens nevar saskaitīt. Maz un varbūt pat nemaz pārskata periodā nav notikušas komitejas sēdes, jo tās locekle Marija Burļeva nevar atcerēties, kad piedalījies sēdē. Runājot par mācībām, noskaidrojās, ka turpat puse no komjauniešiem nav pabeigusi pat 7. klasi, nerunājot nemaz par vidējo izglītību, bet šodien tos, kas papildina savas zināšanas Strādnieku jaunatnes vidusskolā, var saskaitīt uz vienas rokas pirkstiem. Komjaunieši nav iesaistīti arī politpulcīnā. Varbūt b. Muromskai ir tādas domas — ja jau pati pametu mācības Strādnieku jaunatnes vidusskolā, lai tad nemācās arī citi komjaunieši.

Ja pirms trim gadiem Tūku fabrikā ar labiem panākumiem strādāja komjauniešu brigāde vērpjuves cechā un drīz pēc tam tāda pati brigāde noorganizējās austuves cechā, tad šodien viss tas ir aizmirsts un pat vairāk, kom-

jaunieši nav socialistiskās sacensības pirmajās rindās, kādēļ arī uz fabrikas Goda plāksnēs velti meklēt viņu vārdus. Lūk, b. Muromskas pārskata ziņojums ne visai saskaņēja ar īstenību.

Komjaunatnes organizācija pārskata periodā strādājusi slikti. Par to runāja partijas organizācijas sekretare fabrikā b. Koļesnikova un galvenā inženiera vietnieks b. Šikalovs. Viņi kritizēja komjauniešus, ka tie maz piedalās sabiedriskajā darbā, nenodarbojas ar fizisko kultūru un sportu. Šiem biedriem der atgādināt, ka arī viņi nav palīdzējuši komjaunatnes organizācijas darbu uzlabot. Kad komjaunieši aizrādīja b. Šikalovam, ka viņš tani vietā, lai atbalstītu fiziskās kolektīvu, bija pirmais, kas rajona spartakiades dienās aizturēja darbā vairākus sportistus, viņš ciniski atbildēja: — Sporta sekcijas ir labastikā tad, kad ir plāns. Biedrs Šikalovs izformēja austuves cechā komjauniešu brigādi. Lūk, šāda administrācijas "palīdzība", protams, nesekmē komjaunatnes organizācijas darbu.

Jāatgādina arī b. Koļesnikovai, ka partijas organizācijai ir ne tikai jākonstatē trūkumi komjaunatnes organizācijas darbā, bet diendienā jāpalīdz, jāvada tās darbs, tad panākumi neizpaliks. A. Petrovs

Padomju celtniecība

Apspriež socialistiskās likumības ievērošanu ciemā

21. decembrī notika kārtējā Rumbas ciema Darbajaužu deputātu padomes sesija, kas noklausījās un apsprieda rajona milicijas daļas iecirkņa pilnvarotā b. Lapševa ziņojumu par socialistiskās likumības ievērošanu Rumbas ciemā. Sesija atzīmēja, ka pēdējā laikā socialistiskās likumības neievērošanas gadījumi samazinājušies, bet lai tos izskaustu pavisam, veicams liels un neatlaidīgs darbs.

Debatēs pelnītus pārmetumus izteica b. Lapševam, ka viņš gada laikā nav piedalījies nevienā ciema kolchozu pilnsapulcē. Rezultatā ciema iedzīvotāji ļoti bieži neievēro pasu režimu. Daļa pielaisīto nelikumību nav atklāta tikai tāpēc, ka milicijas iecirkņa pilnvarotais nesadarbojas ar iedzīvotājiem, nav veikts nekāds darbs ar ciemā dzīvojošiem milicijas palīgbriģades locekļiem. Rumbas ciemā ir vairāk nekā 10 milicijas palīgbriģažu locekļu, taču ne reizi tie nav sasaukti kopā, lai pārrunātu viņu pienākumus un uzdevumus cīņā ar socialistiskās likumības neievērotājiem.

Savus uzdevumus neveic arī ciema kolchozu revīzijas komisijas. Kolchoza „Kopdarbība” revīzijas komisija (priekšsēdētājs b. Libeks) nav vērsusi uzmanību uz to, ka kolchoza valde izmaksājusi rēķinvedim b. Freimanim, kas ir algots darbinieks, avansā ap 1000 rubļu, lai gan viņš slikti strādā, župo.

Atsevišķos gadījumos kolchoza produkciju realizē tirgū kolchoznieki, kas sodīti par socialistiskā īpašuma izsaimniekošanu. Netiek ievēroti kolchozu demokrātijas principi. Ļoti reti valdes sasauc kopsapulces. Tā kolchoznie-

ki nevar piedalīties svarīgāku saimniecisku jautājumu izlemšanā.

Grozījumus Lauksaimniecības arteļa statutus izdarījuši visi ciema kolchozi. Tie reģistrēti arī rajona izpildu komitejā, taču, kā atzīmēja vairāki deputāti, ciema padomes izpildu komiteja, kolchozu valdes un revīzijas komisijas darijušas maz, lai tos ievērotu ikdienas dzīvē un darbā.

Visi ciema kolchozu revīzijas komisiju priekšsēdētāji atzīmēja, ka nepietiekama ir kolchozu apgāde ar vajadzīgām automašīnu rezerves daļām, riepām un degvielām. Piemēram, kolchozam „Kopdarbība” ir divas automašīnas, bet šinī gadā nav saņemta neviena riepa. Līdzīgi arī ar degvielu. Lai nodrošinātu nepārtrauktu transporta kustību, kolchozi spiesti vajadzīgo iegādāties, neievērojot finansu disciplīnu, turot kolchozā „melnās kases”, izdarot dažādas kombinācijas, reizē ar to neievērojot socialistisko likumību.

Ciema padomes izpildu komitejas priekšsēdētāja b. Zudiņa kritizēja kolchozu valdes, ka tās neapspriež un nenodrošina doto uzdevumu izpildi un bieži kolchozi nepilda pieņemtās saistības. Pasīvi bijuši arī padomes deputāti, kā bb. H. Jansons, Strautmanis u. c., kas nav veikuši nekādu darbu ar vēlētajiem.

Noslēgumā ciema padomes sesija pieņēma plašu lēmumu, kā novērst socialistiskās likumības neievērošanu. Pirms sesijas izpildu komiteja izdeva sienas avīzi ar lozungu — „Deputāti! Stāvēsim socialistiskās likumības sardzē!”

F. Jaunbelzējs, rajona izpildu komitejas sekretars

Specialista padoms

Kā panākami augsti piena izslaukumi

Latvijas lopkopības un veterinārijas zinātniski pētnieciskā institūta saimniecībā „Krimulda” katru gadu iegūst augstus piena izslaukumus. Pagājušajā lauksaimniecības gadā tajā no katras govis izslauca caurmērā 4.500 kilogramus. Kā tiek panākta tik augsta lopu produktivitāte?

Saimniecībā „Krimulda” govis tur tīrās, vienmēr izvēdinātās mītnēs. Ziemā tās regulāri laiž divu stundu ilgā pastaigā un dod tām vitamīniem bagātās skuļas. Slaucējas divreiz dienā tīra govis.

Piena izslaukums atkarīgs no pareizas govju barošanas. To apliecina ilggadējā pieredze. „Krimuldā” govis baro noteiktā secībā. Vispirms tām dod spēkbarību, bet pēc tam sulīgo un rupjo barību. Katrai govij noteikta diennakts deva, ievērojot tās dzīvsvāru un piena izslaukumu. Šo devu pārbauda desmit dienas un vajadzības gadījumā izmaina. Govis dzirda trīs reizes dienā stingri noteiktās stundās.

Govis saimniecībā „Krimulda” pilnīgi apgādātas ar lopbarību. Pagājušajā lauksaimniecības gadā katrai govij izbaroti 14,6 centneri siena, 31 centners skābarības, 4,2 cent-

neri salmu, tikpat daudz kartupeļu, sakņaugu, kā arī 7,7 centneri spēkbarības.

Vasarā govis gana sētās ganībās un nopļautos laukos. Jūnijā un jūlijā tās atrodas ganībās dienu un nakti. Pie tam govīm papildus dod zaļbarību. Pagājušajā vasarā katrai govij izbaroti vairāk nekā 42 centneri rudzu, vīķauzu, kā arī āboliņa un citu ilggadīgo zaļu. Tādējādi govis ik dienas papildus saņēma no 10 līdz 40 kilogramiem dažādas zaļbarības.

Fermu strādnieces stingri ievēro govju slaukšanas noteikumus. Bet no tā, kā zināms, lielā mērā atkarīgs izslaukums. Govis slauc trīs reizes dienā. Pirms slaukšanas tām masē tesmeņus. 60 dienas pirms atnešanās slaukšanu pārtrauc. Tuvojoties atnešanās laikam, govīm diennakts barības deva tiek samazināta, bet pēc tam atkal palielināta.

Rūpīga lopu kopšana un pareiza barošana nodrošina to produktivitātes celšanos. Balstoties uz labāko pieredzi, jāpanāk lopkopības produkcijas ražošanas tālāks kāpinājums katrā kolchozā un padomju saimniecībā.

Agronoms N. Meņšikovs

Nostiprinām teoretiskās zināšanas

Mūsu skolā lielu uzmanību veltī praktiskumiem, lai audzēkņi nostiprinātu teoretiskās zināšanas. Šajā nolūkā mēs, 8. klases skolnieki, skolotājas b. Strautnieces vadībā ieradāmies Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā, lai iepazītos ar darbu vienā no liellopu novietnēm. Sadalījāmies četrās grupās un katra grupa nodarbojās ar savu jautājumu. Šajās praktiskajās nodarbībās iepazīnāmies ar liellopu novietnes ventilāciju, kanalizāciju. Lielu interesi mums izraisīja automatisko dzirdināšanas ierīču uzbūve un darbība. Piedalījāmies dzīvnieku un telpu tīrīšanā. Mācījāmies noteikt govju pienīgumu pēc ārējām pazīmēm un salīdzinājam ar faktisko pienīgumu. Apskatījām lopbarību, ko šeit izbaro, noteicām siena bioloģisko sastāvu, kā arī sastādījām govju barības dienas devu. Vēl noteicām dzīvnieka svaru ar mērīšanas palīdzību.

No kolchoza aizgājām apmierināti, ka esam redzējuši un iemācījušies daudz interesanta un derīga.

K. Krasnovs,

II vidusskolas 8. klases skolnieks

MUMS RAKSTA

Trūkumi, kas kavē celtniecību, jānovērš

Jau kopš vasaras jaunās mājas celtniecību Ļeņina ielā № 49 traucē neregulārā vajadzīgo būvmateriālu piegāde. Bieži gadās, ka vairākas dienas nedēļā strādnieki nevar strādāt ar pilnu slodzi ķieģeļu vai kokmateriālu trūkuma dēļ. Tā arī pagājušajā nedēļā pietrūka ķieģeļu, un mūrnieki nevarēja turpināt darbu, jo vasarā pievestos ķieģeļus aiztransportēja uz Aizputi. Strādnieki sūdzas, ka trūkst arī vajadzīgo kokmateriālu. Kad par desmitu sēkām sāka strādāt b. Jaunzeme, viņa bieži solīja strādniekiem gan parūpēties par regulāru kokmateriālu piegādi, gan par katla sagādāšanu ūdens sildīšanai, bet tie paliek tikai solījumi. Grūtības strādnie-

kiem rada tas, ka java jāmais ar rokām. Ir sagādāts viss nepieciešamais, lai to varētu darīt ar elektrības palīdzību, bet ne darbu vadītājs b. Dīriņš, ne brigadieris b. Kļoks neparūpējās, lai strāva tiktu pievienota. Tagad javu nākas jaukt pašiem mūrniekiem, jo palīgstrādnieki nereti tiem uz būves uzsūta nesajauktu vai nepietiekami sajauktu javu. Protams, ka vadīt būvdarbus ir brigadiera pienākums, taču brigadieris b. Kļoks šeit neredz diennakts. Skaidrs, ka tas nevar neatsaukties nelabvēlīgi uz darba gaitu un kvalitāti. Šeit attiecīgi secinājumi jāizdara darbu vadītājam b. Dīriņam un Liepājas celtniecības tresta vadībai. A. Vilks

PA LAIKRAKSTĀ IEVIETOTO MATERIĀLU PĒDĀM

«Mašīnas palikušas kur kurā»

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta 25. novembra numurā bija ievietots kritisks materiāls par to, ka lauksaimniecības arteļi „Jaunā gvarde” uz lauka atstātas lauksaimniecības mašīnas.

Tagad saņemta kolchoza priekšsēdētāja b. Daģa atbilde,

kurā viņš paskaidro, ka šā gada 5. decembrī notikušajā valdes sēdē kritika atzīta par pāreizu un uzdots brigadieriem līdz šā gada 10. decembrim lauksaimniecības mašīnas novietot zem jumta, kā arī notīrīt un noļļot.

VIŅI ŠUJ GLĪTUS APĢĒRBUS

Ik dienas b. Siliņš nākas pie-
laikot un piegriezt vairāk nekā 10
kostimus, mēteļus, uzvalkus, ko
viņš dara ar lielu precizitāti.

Rajona rūpniecības kombināta „Modes ateljē” glīti iekārtotajā pielaišanas kabīnē, kurā gar trīs sienām ir lieli spoguļi, sastapu drēbnieku b. Siliņš. Viņš kādai no klientēm uzlaikojā mēteļi. Minētais apģērba gabals vēl nebija gatavs, tam vairākas vietas bija sašūtas ar baltiem diegiem (drēbnieku valodā runājot — satrāklēts), nebija iēšūtas rokas, bet varēja redzēt, ka mētelis būs labi piegulošs un gaumīgs. Apmierināta bija arī pati kliente. Kad uzlaikojāna bija pabeigta, b. Siliņš griezās pie jauna pasūtītāja. Pēc īsas sarunas pasūtītājs jau skatīja modes žurnālus, bet pats meistars ar lietpratēja skatu aplūkoja atnesto audumu. Un, lūk, drīz bija izmeklēts fasons, noņemts mērs un noteikts pirmais uzlaikojāšanas datums.

Kā pastāsta b. Siliņš, kurš strādā kā darbnīcas vadītājs un piegriezējs, tad darbnīcai ir liels pasūtītāju skaits, tikai pēdējā mēnesī vien to ir 100.

Minētais „Modes ateljē” ne tikai ieguvis lielu kuldīdznieku piekrišanu, ka tā darbinieki šuj gaumīgus un glītus apģērbus, bet arī tādēļ, ka turpat uz vietas ir samērā prava audumu izvēle. — Lūk, šodien mums gan tāda nabadzīgāka audumu izvēle, — no-

rāda b. Siliņš uz 3 sieviešu mēteļu un tikpat daudziem vīriešu uzvalku audumu paraugiem. Vienmēr tur ir krājumā odes, kaprona sara drēbe un viss cits, kas vajadzīgs glītu apģērba pašūšanai.

Lai aizvien labāk apkalpotu iedzīvotājus, tad pēdējos gados „Modes ateljē” ir izaudzis par lielu drēbnieku darbnīcu. Lūk, piemēram, pirms trīs gadiem tikai dažs no kuldīdzniekiem atceras mazo rajona rūpniecības kombināta drēbnieku darbnīciņu Dzirnau ielā, kur strādāja ar divām šujmašīnām 3 drēbnieki. Bet šodien tās vietā ir moderns, labi iekārtots „Modes ateljē”. Tā saucamajā šūšanas cechā gar lieliem gaišiem logiem ir novietotas 13 šujmašīnas. To darbināšanā drēbnieki jau sāk aizmirst fizisko piepūli, jo pie katras mašīnas ir savs elektromotoriņš. Nozuduši arī ogļu gludekļi, tos nomainījuši elektriskie. Drēbnieku rīcībā ir arī labi darbagaldi un viss pārējais inventārs, kas tad arī nodrošina ritmisku darbu.

Ievērojami pieaudzis arī drēbnieku skaits. Tagad viņu kopā ar piegriezējiem ir 19. To vidū ir daudzi sava arda meistari. Lūk, pie viena no darbgaldiem sastapām Pēteri Bāru. Kad lūdzam viņu pastāstīt mazliet par savu dar-

— Lai mētelis būtu glīts un elegants, ir rūpīgi jāgludina katra villite, — saka b. Bārs.

Līdžu Bārs, kuldīdznieku vidū ar savu labo darbu ir izpelnījies drēbnieks b. Rists.

bu, tad viņš atbildēja: — Par drēbnieku strādāju jau 35 gadus. Pašreiz šuj ziemas mēteļus. Mēnesī varu pašūt 7—8 mēteļus, bet dažreiz arī vairāk, tas atkarājas no auduma kvalitātes. Neticami, bet tomēr fakts, ka mums, drēbniekiem, pašūt kādu apģērba gabalu no sevišķi augstas kvalitātes auduma ir divas reizes grūtāk nekā no lēta auduma. Vissvarīgākais drēbnieku darbā ir nesteigties, strādāt rūpīgi un pacietīgi.

Teicami sava amata pratēji ir arī drēbnieks b. Rists, kurš šajā arādā strādājis 17 gadus, bb. J. Suprugovs, A. Krūmiņš, V. Ruskulis, E. Kerls un citi, kuriem visiem darba stažs ir pāri par 15—30 gadi.

Taču der piezīmēt, ka līdztekus vecajiem specialistiem labi strādā arī jaunās drēbnieces Marija Zalkovska, Hermine Jaksis un citas. „Modes ateljē” kolektīvs ik mēnesi izpilda individuālos pasūtījumus par 80 tūkstoš rubļiem. Apskatot pašutos apģērbus, var pateikt tikai vienu — visi šā kolektīva locekļi strādā labi, glīti, gaumīgi.

„Pēc „Modes ateljē” apciemojuma pagājušas tikai pāris nedēļas un man gadijās satikt rakstā minēto pasūtītāju. Un viņš jau bija tērpies „Modes ateljē” glīti un gaumīgi šūtajā uzvalkā.

A. Sudrabs

ĀRSTA PADOMS

Saaukstēšanās un tuberkuloze

Pastāvot sliktiem laika apstākļiem, ievērojami pastiprinājusies tā sauktās saaukstēšanās slimības, jeb augšējo elpošanas ceļu iekaisums. Tai skaitā pēdējā laikā novērotas sevišķi bērnības infekcijas slimības: masalas, difterija, skarlatina un garais klepus. Visām šīm slimībām sākuma periods stipri līdzīgs vispārējām saaukstēšanās slimībām.

Šīnī periodā nereti izplatās arī tuberkuloze. Ja vienkārt saaukstēšanās, gripa vai pneimonija (plaušu karsonis) pie tagadējās medicīnas ilgst tikai dažas dienas, tad tuberkuloze, sevišķi primārās tuberkulozes saslimšanas gadījumos, izveido ipatnējāku slimības gaitu. Slimība ielgst, jeb kā parasti atzīmē: gripa ar komplikācijām plaušās. Rītos parasti norma temperatūra, vispārējā sajūta laba, — pēc pusdienām vērojama temperatūras paaugstināšanās, seišana, vispārējā sajūta nepatīkama, pastiprināts klepus, esgribas trūkums. Apstepti veci tbc procesi, kas nekad nav konstatēti, pēc tādas saaukstēšanās slimības tāpat rada komplikācijas, kas prasa rūpīgu pārbaudi.

Tuberkuloze mīl sevišķi izmeklētos ieperināšanās apstākļus, kas izveidojušies nekārtīgā dzīves veida, nepilnvērtīga uztura dēļ, sliktos darba apstākļos, bieži saaukstējoties. Turklāt novērots, ka pie vienādiem apstākļiem spēcīgi organismi nesaslimst.

Kas vajadzīgs, lai izveidotu izturīgu, neuzņēmīgu organismu pret tuberkulozi? Pirmām kārtām — pilnvērtīgs uzturs. Daudzus gadus strādājot par ārstu Kuldīgas rajona nācies novērot, ka sevišķi maz vēribas cilvēki veltī pilnvērtīgam uzturam. Lauku ļaudis labi saprot, ka audzinot veselīgus cūkas, teļus, stvērņus — tiem nepieciešams pilnvērtīgs uzturs, bet bērns darba stēlgā parasti tiek aizmirsts. Ja jautājam tādām cilvēkam: „Ko tad jūs bērnam dodāt?”, tad atbilde vienkārt: „Visu ko!” Kas tad ir šis viss? Piemēram, — no rīta gaļa un maize, pusdienās — maize un gaļa, vakarā — gaļa un maize. Un tā ik dienas. Protams, ar tādu uzturu izaudzināt spēcīgu organismu ir daudz par maz. Ikkatram ierīkots ģimenes

darzs, kur var izaudzēt visu nepieciešamo uztura uzlabošanai — augu barību, bez kā veselīga cilvēka organisms nevar izveidoties. Pavisam maz ziemas mēnešiem uzkrāj ogu sulas, kāpostus, burkānus un rutkus, kas bagātīgi un pietiekoši satur vitamīnus un minerālāļus. Ļoti maz audzē zirņus, pupas — šos vērtīgos olbaltumus, ko nepārspēj pat gaļas produkti.

Bieži novērojama parādība, ka māte atvedusi pie ārsta savu vārgo bērnu jau skolas vecumā, lūdz atbrīvot no vingrošanas vai fiziskām nodarbībām atsaucoties uz to, ka viņas bērns ir vājš un noguris. Bez kustībām, vingrošanas vai citāda veida fiziskām nodarbībām nevar attīstīties normāls organisms. Sevišķi, lai cīnītos pret plaušu tuberkulozi, nepieciešams normāli izveidots krāšu kurvis, normāla elpošana, ko varam panākt tikai ar fiziskām nodarbībām, vingrošanu.

Nepieciešama izvairīšanās no saskares un biedrošanās ar ģimenēm, kur ir tuberkulozes slimnieki.

Tuberkuloze nerodas no saaukstēšanās. Tuberkulozes ieperināšanās saaukstēšanās slimības var veicināt, bet tuberkulozi izsauc tikai tuberkulozes nāļņas, ko uzņem no slimā cilvēka un apkārtnes.

Katram pilsonim jāzina, kas ir tuberkuloze, kā pret to cīnīties un kas jādarā, lai izsargātu sevi un apkārteļos. Katram slimniekam jāzina, ka tuberkuloze ir izārstējama, ka izārstētam cilvēkam atjaunojas darba spējas, ka ar apzinīgu iztērēšanu pret sevi viņš veicina ātrāku izveseļošanu, aizkavē tuberkulozes izplatīšanos, veicina tuberkulozes iznīcināšanu.

Kas darāms mūsu apstākļos? Kuldīgas rajonā izveidots plaušu tuberkulozes dispansers un ik dienas var griezties pārbaudei kā individuāli tā arī grupās no darba vietām. Apvienotajai rajona slimnīcai nepieciešams plašāk izveidot profilaktisko darbu iedzīvotāju apskati. Obligāti pārbaudāmi slimnieki pēc ilgstošām apaukstēšanās slimībām, jo sevišķi bērni pēc plaušu karsona un garā klepus, kas sevišķi veicina tbc ieperināšanos.

A. Līcis,
Kuldīgas rajona prettuberkulozes dispansera galvenais ārsts

Vieglprātības sekas

Lauksaimniecības arteli „Uzvara” no Rīgas ieradās Imants Turks, Oskars Prātiņš un Ziedonis Klindžāns-Klinšāns. Viņus uzņēma kolchozā par biedriem, lai tie strādātu godīgu darbu. Izrādījās, ka ne tāda bija viņu vēlēšanās, bet gan atrast vieglāku ceļu kā iedzīvoties. Tā Turks un Prātiņš, strādājot uz kolchoza automašīnas par krāvējiem, sāka izšķērdēt sabiedrisko mantu. Viņi pārdeva kartupeļus Talsu kartupeļu pārstrādāšanas rūpnīcai un naidu piesavinājās. Par to Turks un Prātiņš saukti pie atbildības un saņemusi sodu.

Pēc abu draugu arestēšanas Klindžāns-Klinšāns sāka meklēt jaunu vieglas iedziņošanas avotus. Uzdodoties par neprecējušos, viņš iepazinās ar kolchoznieci Emiliju Irbi, kura labprāt to pieņēma. Kad uz kolchozu atbrauca viņa sieva ar bērnu, viņš turpināja saisties ar Irbi. Kad sieva aizbrauca, Klindžāns-Klinšāns pārcēlās uz dzīvi pie Irbes un „jaunais pāris” sāka dzīvot kopā. Par

to, ka izjaukusi ģimenes dzīvi, Irbe neuztraucās. Bet izrādījās, ka Klindžānam-Klinšānam pavisam citi nodomi nekā pastāvīga kopdzīve ar Irbi. Viņš tur nodzīvoja divas nedēļas un 24. novembrī, kad Irbe aizgāja uz kolchoza liellopu novietni slaukt govīs, viņš paņēma tai piederošās mantas — gultas segas, obligācijas, pulksteni, zelta naidu un ar autobusu aizbrauca uz Rīgu. Irbe, atnākusi mājās, atrada, ka viņas „vīrs” ar visām mantām nozudis. Klindžānu-Klinšānu ar daļu no Irbei nozagtajām mantām Rīgā aizturēja. Viņš apcietināts un, protams, saņems sodu. Bet jāatgādina, ka minētais noziegums varēja nenotikt, ja Irbe nebūtu bijusi tik vieglprātīga un lētticīga un pieņēmusi pie sevis dzīvot kuru katru, kas pagādās ceļā.

P. Vucāns,
IeM Kuldīgas RMO vecākais izmeklētājs

CĒSĪM 750 GADI

Šogad Cēsis var atskatīties uz 750 gadus ilgu vēsturi. Pirmo reizi tās pieminētas Indriķa Livonijas kronikā 1206. gadā, nedaudz vēlāk arī Novgorodas kronikā. Cēsu pilsētas parkā vēl tagad redzams Riekstu kalns, uz kura atradusies vendu pils. Bruņinieki krustneši daudzreiz uzbrukuši vendiem, bet varonīgie pils aizstāvji katru reizi atsitūši ienaidnieku uzbrukumus.

Cēsis bija viens no 1905.—1907. gada revolucionārās kustības centriem. Vietējā novadpētniecības muzejā glabājas daudz dokumentu, kas stāsta par pilsētas iedzīvotāju piedalīšanos 1905. gada masu demonstrācijās, par zemnieku revolucionāro sacelšanos.

Cēsu iedzīvotāji ir lepni, ka

viņu pilsētā gan dzimuši, gan dzīvojuši dzejnieks Eduards Veidenbaums, komjaunatnes pagrīdes organizācijas varonis Imants Sudmalis, ko nomocīja vācu gestapovieši, kā arī pazīstamais latviešu komponists Alfrēds Kalniņš.

Padomju varas laikā Cēsis izauguši vairāki rūpniecības uzņēmumi. Cēsu būvmateriālu rūpnīca ir viena no lielākajām republikā. Katru gadu tā nosūta uz visām Latvijas malām, kā arī uz brālīgajām padomju republikām miljoniem ķieģeļu, kārniņu, keramisko bloku un drenu cauruļu. Pērn rūpnīcas kolektīvs izpildīja godā pasūtījuma — deva vairākus vagonus palielināta izmēra ķieģeļu Kremļa mūra remontēšanai. Uzņēmums sekmīgi veic ses-tās piecgades pirmā gada plā-

nu. Tālu ārpus Latvijas pazīstama Cēsu remonta mehaniskā rūpnīca, kas katru mēnesi ražo līdz 70 darbmašīnām neskartajās zemēs nodibināto padomju saimniecību darbnīcām.

Cēsis dzīvo bagātu kultūras dzīvi. Līdztekus četrām vispārīgizglītojošām skolām šeit ir arodskola, muzikas skola, strādnieku jaunatnes vakarskola. Cēsinieki saka, ka viņu pilsētā katrs trešais cilvēks mācās. Cēsis ir kinoteatris un kultūras nams, kurā bieži sniedz viesizrādes Rīgas teātru mākslinieki. Jau desmit gadus darbojas kultūras nama koris. Rajona avīzes redakcija organizējusi literātu apvienību, muzikas skolā ir komponistu pulciņš.

(LTA)

STARPTAUTISKAIS APSKATŠ

Graujoša darbība — amerikāņu politikas ierocis

Savienoto Valstu naidīgā darbība pret tautas demokrātijas valstīm ir viens no galvenajiem tagadējā starptautiskā saspīlējuma cēloņiem. Amerikāņu imperialisti grib no jauna iekalt verdzības važas Eiropas tautas demokrātijas valstu darba laudis, atjaunot šajās valstīs buržuāziski muižniecisko iekārtu. Pēc otrā pasaules kara ASV iejaukšanās šo zemju iekšējās lietās un graujoša darbība pret tām kļuvusi par amerikāņu valdības ārpolitikas sastāvdaļu.

Kad Austrumeiropas valstīs nodibinājis tautas vara, amerikāņu imperialismis jau no pašas sākuma kā niknākais ienaidnieks atklāti vērsās pret šo valstu attīstību pa socialistiskā ceļu. „Mums jāizkavē, — jau 1947. gadā rakstīja avīze „New York Times”, — process, kas noris komunistiskajās valstīs, izmantojot šai nolūkā visus mūsu rīcībā esošos līdzekļus”. Atbilstoši šai politikai, amerikāņu kongress asināsim tiem miljonu dolaru, lai apmācītu spieģus, organizētu diversijas un citu graujošu darbību pret socialistiskajām zemēm.

Jautājums par ASV graujošo darbību tika izskatīts Ģenerālajā Asamblejā tās VI un VII sesijā 1951. un 1952. gadā. ASV valdībai tad ieteica izbeigt šādu darbību, kas nav savienojama ar normalām attiecībām starp valstīm. Taču ASV neuzklausīja šo padomu. Tās vēl plašāk izvērsa graujošo darbību pret tautas demokrātijas valstīm, cenšoties rupji un nekautrīgi iejaukties to iekšējās lietās.

Pagājušajā gadā ASV valdība apstiprināja jaunu graujošās darbības programmu pret tautas demokrātijas valstīm, programmu, kas balstās uz spie-

gu, diversantu un algotus slepkavu armiju. Šās programmas realizēšanā ievērojama loma ir dažādiem noziedzīgiem elementiem un kontrrevolucionāriem emigrantiem, kas aizbēguši no Austrumeiropas valstīm. Saskaņā ar šo programmu tautas demokrātijas valstīs tiek iesūtīta plaša aģentūra. Pēdējā laikā vien Vācijas Demokrātiskajā Republikā, piemēram, apcietināti apmēram 75 amerikāņu spieģi. Pagājušajā gadā un šogad VDR teritorijā aizturēti ap 100 amerikāņu aģentu, kas gatavojas nokļūt Polijā un Čehoslovākijā. Rietumberlīnē vien amerikāņi organizējuši desmitiem spiegošanas centru, kuru darbība vērstā pret socialistiskajām zemēm.

Viena no ASV graujošās darbības formām ir arī speciālu gaisa balonu ieraidīšana socialistisko valstu gaisa telpā. Šie gaisa baloni tiek izmanto ti fotografēšanai no gaisa un musināšanai lapiņu iesūtīšanai. Šī naidīgā propaganda sasniedz neredzētus apmērus. Pēc Čehoslovākijas laikraksta „Rude Pravo” datiem, tautas demokrātijas valstu teritorijā iesūtīti 280 miljoni eksemplāru provokatorisku lapiņu.

ASV provokatoriskās rīcības ierocis ir arī to organizētās radiostacijas Eiropā. Tādas radiostacijas kā „Brīvā Eiropa” Minchenē, RIAS — Berlinē un citas ir graujošās darbības štabi. Tās nepārtraukti cauri dienā nakti saindē eteri ar aicinājumiem radīt nekārtības tautas demokrātijas valstīs, visiem spēkiem cenšas pastiprināt pretkomunistisku histeriju.

Šie fakti liecina, ka ASV graujošā darbība sasniegusi tādu apmēru, kas rada ļoti nopietnus draudus mieram un drošībai. Tas sevišķi spilgti iz-

paudās Ungārijas notikumos. Tagad jau ir pilnīgi skaidrs, ka šos notikumus izprovocēja amerikāņu izlūkošanas dienests, kas bija nospraudis sev tālejošus mērķus. Kontrrevolucionārā dumpja organizētāji Ungārijā gribēja atjaunot šai zemē kapitalismu un pārvērst to par kara un fašisma perēkli Eiropā.

Miera intereses un uzticības nostiprināšana starp valstīm neatlaidīgi prasa tūlītēju ASV graujošās darbības izbeigšanu. Padomju Savienības delegācija izvirzīja šo jautājumu tagadējās ANO Ģenerālās Asamblejas sesijas diskusīšanai, uzsverot, ka tam ir steidzīgs un svarīgs raksturs. Šo padomju priekšlikumu kvēli atbalsta visi mieru mīlošie cilvēki. „Padomju iniciatīva, — raksta ķīniešu avīze „Ženminžibao”, — pilnīgi atbilst visu tautu gribai, kas prasa darīt galu ASV provokatoriskajai rīcībai”. Franču laikraksts „Liberation” savukārt uzsver, ka „ASV iejaukšanās iekšējās lietās jāizbeidz, un šās iejaukšanās organizētāji enerģiski jānosoda”.

Izmantojot „balsošanas mašīnu” Apvienoto Nāciju Organizācijā, ASV panāca, ka padomju priekšlikuma apspriešanu atlika uz vēlāku laiku. Bet tikmēr amerikāņu valdošās aprindas gatavo jaunas provokācijas. Par to, piemēram, liecina ASV viceprezidenta Niksona brauciens uz Vīni. No ārzemju laikrakstu komentāriem izriet, ka Niksona brauciena oficiālais mērķis — „ungaru bēgļu problēmas studēšana” — ir tikai maskēšanās. Istenībā runa ir par ASV mēģinājumiem no jauna aktivizēt kontrrevolucionāro spēku darbību Ungārijā.

V. Charkova

Sports

Kuldīgas volejbolistu un basketbolistu veiksmīgs starts

Sestdien un svētdien Kuldīgā viesojās Ventspils rūpniecības kombināta vīriešu un sieviešu volejbola komandas un Kandavas basketbolisti.

Sestdienas vakarā Ventspils volejbolistu pretinieki bija mūsu rajona čempioni — Bērnu sporta skolas zēnu un meiteņu komandas. Kā pirmās sacentās sieviešu komandas. Ventspilnieces nespēja izrādīt nopietnu pretestību mūsu volejbolistēm un piedzīvoja smagu 0:3 zaudējumu.

Arī abu vīriešu komandu spēlē pārkāpija kuldīdznieki, kuri uzvarēja ar 3:0.

Draudzības sacensību turpinājumā tikās Kandavas un mūsu rajona basketbola izlases komandas. Mūsu rajona izlase spēlēja šādā sastāvā: Šternbergs, Zēberliņš, Bērtulsons, Bērziņš, Žagars.

Jau no pirmās minūtes spēle rit straujā tempā. Pēc veiksmīgiem Šternberga un Bērtulsona metieniem 5. minūtē rezultāts jau 11:2 mūsu rajona basketbolistu labā. Enot puslaika atpūta, rezultāts ir 33:17 kuldīdznieku labā.

Otrajā puslaikā mūsu rajona izlase Bērziņa un Zēberliņa vietā spēlēja Lādens un Palms. Tagad ļoti enerģiski uzbrūk Kandavas rajona basketbolisti un gūst 7 punktus pēc kārtas. Arī spēles turpinājumā viņi patur iniciatīvu un 33. minūtē rezultāts ir vaļrs tikai 47:41 Kuldīgas labā. Pie šā rezultāta komandas kapteinis Šternbergs izdara spēlētāju maiņu un laukumā atgriežas Zēberliņš un

Bērziņš. Ar šo brīdi spēles gaita iestājas lūzums — strauji uzbrūkot, kuldīdznieki gūst grozu pēc groza un, atskanot tiesnešu belgu signālam, rezultāts ir 73:48 Kuldīgas labā. Tādējādi mūsu rajona basketbolisti revanšējās Kandavai par zaudējumu zonas spartaklādē Ventspilī.

Kā negatīva parādība jāatzīmē atsevišķu komandas spēlētāju nedisciplinētība, kā rezultātā otrā puslaika beigās spēle kļuva nevajadzīgi asa — pat rupja. Nebiedriski rīkojās mūsu rajona komanda, pēc spēles beigām atstājot laukumu, neatsveicinoties no pretinieku komandas un tiesnešiem. Šis jautājums jāizskata FK un SK, lai turpmāk šādi gadījumi neatkārtotos.

Svētdien Ventspils rūpniecības kombināta un mūsu rajona BSS volejbolistes tikās otrreiz. Arī šinī spēlē mūsu rajona pārstāves guva uzvaru ar 3:0. Tomēr jāatzīmē, ka mūsu volejbolistes daudz varēja mācīties no ventspilnieču pašreizējās cīņas aizsardzībā.

Viesu vīriešu volejbola komandas pretinieki svētdien bija mūsu izglītības darbinieku arodbiedrības komanda. Līdzvērtīgā cīņā ar 3:2 uzvaru guva ventspilnieki.

Svētdien basketbolā sacentās Kandavas un Kuldīgas BSS. Visā spēlē lielā pārsvarā kuldīdznieki, kuri arī noslēdz spēli ar 71:60 savā labā.

L. Arājs

Rajona meistarsacīkstes basketbolā 1957. gadā

Basketbols mūsu rajonā ir ļoti populārs. Ar šo veselīgu un aizraujošu sporta veidu labprāt nodarbojas gan skolu jaunieši, gan arī pieaugušie. Dažādas starprajonu draudzības sacīkstes mūsu basketbolisti izcīnījuši daudzas uzvaras. Tā vīriešu „Daugava” izlase izcīnījusi šinī gadā uzvaras pār Ventspils „Daugava” izlasi, Liepājas rajona, Alsungas rajona izlases basketbolistiem. Mūsu rajona izglītības darbinieku arodbiedrības vīriešu izlases komanda uzvarējusi Alsungas izlasi, bet Bērnu sporta skolas audzēkņi nelielā atpakaļ aizputē plevēja Liepājas „Sarkanā metalurga”, Kazdangas lauksaimniecības tehnikuma un Saldus rajona vienības un kopvērtējumā šinī turnīrā izcīnīja pirmo vietu.

Šis uzvaras izskaidrojamas ar to, ka mūsu rajona basketbolisti bieži piedalās starprajonu sacensībās, gūstot pieredzi un cīņas prasmi. Basketbolā, bez nodarbinātības sporta skolā notiek regulāri treniņi pieaugušiem, ko nevarētu sacīt par ciliem sporta veidiem. Visā tā rezultātā izveidojušies vairāki jauni talantīgi basketbolisti kā J. Bērtulsons, J. Palms, K. Lādens, R. Zēberliņš un citi.

Pamatoties uz pieredzi, ka sporta meistariem aug sporta sacensībās, rajona Fiziskās kultūras un sporta komitejas basketbola sekcija nolēmusi jauno — 1957. gadu ievadīt ar rajona meistarsacīkstēm. Tās sāksies 5. janvārī ar risināšanos BASB „Daugava” Kuldīgas pilsētas padomes sporta namā. Meistarsacīkstes ilgs līdz februāra vidum un notiks katru sestdienu.

Labojums

Mūsu laikraksta šā gada 23. decembra numurā rakstā „Skolotāju un kolchoznieku sadarbība” ieviesusies

kļūda. Otrā slejā divpadsmitajā rindā no augšas jālasa: „...skolotājs A. Kšteris un tālāk kā tekstā.

Redaktors A. Blūms

Jochans Kārja d. Zeltiņš, dzim. 1932. g. dzīv. Kuldīgā, Edoles ielā № 25, ierosina laulības šķiršanu pret savu sievu Veltu Augusta m. Zeltiņu, dzim.

1931. g. dzīv. Kuldīgā, M. Kapu ielā № 9.

Lietu izskatīs Kuldīgas rajona tautas tiesa.

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(51. turpinājums)

Gaiteni atskanēja solī, vaidī. Nesa kaut ko smagu, laikam slimnieku uz nestuvēm. Atzīpina sanitāre basām kājām. Kaut kur atvēra citas palatas durvis, un no turlenes bija dzirdami skaļi valdi. Aiz sienas smagi ieklepojās slimnieks, kuram naktī parasti kļuva sliktāk — nu viņš klepus visu nakti. Slimnica paliek slimnica, ne jau tikai lakstīgalu dziesmas dzirdēsi, palātā gulēdams. Un arī logu uz dārzu jau no ārpusē aizvērusi dežurmāsa, ledama pa sētu.

— Būtu jel ātrāk jāvuši nēmt tev uz mājām, — telca Nadežda Kirilovna. — Tur tev būs mierīgāk.

Viņa paņēma izlasītās grāmatas, salvetes un lakatiņus mazgāšanai, iztukšotu ievārijuma burciņu, apjautājās, ko viņam atnest rit, atcerējās: „Ak jā, izvērt jums zivju viru no Dimkas asariem!” Noskūpstīja viru un aizgāja. Uz sliedīšņu atskatījās, skumīgi pasmaidīja, pamāja ar roku...

Ienāca kalējs, pasēdēja britiņu uz savas gultiņas, nometa chalu, palīda zem segas.

— Divas dāmas uzstādīja man šīs apdegušais, ar pārsloto galvu, — viņš paziņoja. — Tad ta spēcīgi šachā šis ugunsdzēsēji! Ienāca dežurējošā māsa Tamara Vasiljevna, padzīvojusi, pāri

plecdesmitiem, drukna auguma sievietē, kuru visi slimnieki sauca ne par māšīnu, bet par māmīnu, pagrieza Martinovu uz sāniem, pamasa viņam gurnu, pastāstīja, kas šodien viņam atvests, kas izrakstīts, kādu ēdienu sarakstu galvenais ārsts apstiprinājis rītdienai.

— Labi sāka mums klāties, Pjotr Iljariņi, kopš tā laika, kad jūs atveda pie mums, — viņa sāka noslēpumaini čukstēt, noliekusies pie Martina. — Šodien galvenais ārsts sapulcināja visu personālu un teica mums: „Jūs taču saprotat, kas guļ pie mums slimnicā! Ne jau vienkāršs slimnieks — rajona komitejas sekretārs! Lūk, viņš drīz jau sāks ar krūkiem staigāt, nevar zināt, kur viņam patīks palūkoties. Varbūt i virtuvē iemet acis, i noliktavā, i pie manis kabinetā. Es viņam nevaru aizliegt — nav vienkāršs slimnieks. Vajag, lai visur būtu kārtība, lai viss spīdētu un laistītos!” Remonts mums pašlaik iet pilnā gaitā, veļu sākuši mazgāt labāk, pavārs labāk vāra, sanitāres kļūst labākas. Kaut biežāk tādi lieli priekšnieki nonāktu pie mums slimnicā!

Un pati attapās, ka pateikusi ko nelelu, iesmējās, sasīta plaukstas.

— Ai, ko es, muļķe, runāju?

Pavaicājusī Martinovam, vai nevajag kā nakti, Tamara Vasiljevna viņu pagrieza atkal uz muguras, apsedza ar segu, nodzēsa gaisu.

Naktsmiera signāls. Pie sienas šūpojas tālas laternas atspulgs. Aiz sienas klepus un valdi. Dzija, gārdzoša alzmīgušā kalēja elpošana. Domas, domas...

Ilgī Martinovs gulēja aizvērtām acīm, līdz kamēr no visa dienā dzirdētā un pārdomātā sāka izvirzīties galvenais, tāpat kā no bezrības miglas iznirst sādžas vai meža apveidi, kad pieej tiem tuvāk.

„Daudz kas pasākts, bet maz kas veikts — lūk, kā, Pjotr Iljariņi, tev izdevās ar rajonu, — Martinovs nonāca līdz rūgtajam secinājumam. — Strādāji mētdamies, nesameklēji atslēgas pašam svarīgākajam. Veco, nederīgo gan grāvi, bet jauno, labo sistēmā neietvēri. Ar vienu aizrāvis, citu aizmīrī. Tā augšupeja, kas vērojama kolchozos, — tā ir pagādām neliels cilvēku grupas panākums. Taču istam, asam un krāsam pāversienam uz augšu nepieciešams iekustināt visu kolchoznieku masu. Bet tas nebija izdarīts. Rajonā trīsdesmit tūkstoši kolchoznieku. Armija. Varbūt avangards tik lielai armijai bija par mazu?”

(Turpinājums sekos)